

Tòa Báo v a nh n đ c bài sau đây của tác giả Lê Xuân Nhu n vi t v  Trung Tá Nguy n Văn Long, v  sĩ quan Cảnh Sát Quốc Gia tu n ti t đ i ch n t ng Th y Quân L c Chi n tr c tòa nhà H  Ngh  Vi n Việt Nam Cộng Hòa vào sáng ngày 30 Tháng T  năm 1975 sau khi chính ph  c a T ng Th ng D ng Văn Minh đ u hàng quân C ng S n. Vì tính th i s  cấp bách c a m t trong các chi tiết l ch s  quý báu và hiếm hoi liên quan đ n v  sĩ quan đ y tiết tháo này của ngành C nh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa, tòa soạn xin phép đ c đ ng t i bài viết trong s  báo này và xin g i l i ch n thành đ n tác giả Lê Xuân Nhu n.

C ng-S n chi m đ c Miền Nam đã m i năm r i mà tôi vẫn còn tiếp-t c b  chúng kêu lên, kêu xu ng h i cung. Tuy th , nh  nh ng thời-gian đ i đi “làm việc” nh  th  t i các trại giam nh  Thanh-Liệt   Hà-N i; Kho-Đ n, H i-An, và Hòa-S n   Quảng-Nam; mà tôi có đ p g p nhi u cán-bộ Vi t-C ng c p cao b  b t v  t i “kinh-t ” hoặc “tham-ô” và c  “b o-loạn” nữa, cũng nh  đ ng-bào nhi u gi i ph m t i “ph n-đ ng hi n-h nh”, v t biên, v t bi n, đ a h i-l , xâm-phạm hoặc phá-hoại tài-sản x -h i ch -nghĩa, v n v n, nên tôi biết nhi u và bi t s m nh ng bi n-c  x y ra bên ngoài th -gi i “c i-t o” h n đ a-s  anh+ch +em khác trong tù.

Tôi đã nghe tin trung-tá Nguy n Văn Long t -t  t  lâu. Nh ng vì có nh ng tr ng-h p s  th t khác với tin đ n; v  l i, bi t đâu đó không là m t ng i khác mà l i trùng tên v i ng i mà tôi thân+th ng; h n n a, anh Nguy n Văn Long c a tôi là một tín-đ  Ky-T -Giáo, lý nào l i t  h y mình; do đó, tôi vừa âm-th m đầu-kh  v  hoàn-cảnh chung, v a bán-tín bán-nghi v  ph n anh Long. Đến khi tôi đ c nghe thêm hai viên “th -tr ng” - m t thu c C c Xuất-Nhập-Khẩu 2 t i “thành phố Hồ Chí Minh”, m t thu c Ban H u-C n Quân-Khu 5 - không-đ nh là h  có nghe đ -c p trong n i-b  cơ-quan r ng, ngoài m t s  t ng-l nh Miền Nam đã t -s t ch  không ch u đ u-h ng hay tr n ch y ra n c ngoài, có m t trung-tá C nh-S t tên Nguy n Văn Long, t  Đà-N ng di-t n vào, đã t -t  ch t phía tr c tr -s  Quốc-H i Việt-Nam Cộng-Hòa, tôi m i tin ch c đó chính là anh Nguy n Văn Long.

Anh Long v nh-bi t c i đ i giữa c nh l a-b ng đ u-s i, b n-b  nói riêng và đ ng-bào nói chung thì còn b n lo t  c u l y mình, trong khi k  thù thì càng thù h n anh thêm, l y đầu có những vòng hoa và nh ng n n nhang cùng nh ng dòng l  th ng ti c ti n anh v  n i an ngh  cuối cùng.

Năm 1982, t i Tr i bí-m t Thanh-Liệt, thu c Huy n Thanh-Tr i, Hà-N i, là nơi giam-c u các ph n-t  quan-trọng nhất, mà đ a-s  là cán-bộ Đ ng, Nhà-N c và B -Đ i   c p Trung- ng, do B  N i-V  tr c-tiếp quản-lý, tôi m i đ c m t “b n tù” cho biết thêm m t chi-tiết quý-báu v  cái ch t hùng-vinh của trung-tá Nguy n Văn Long. Đó là Ph m Trung Linh, m t trung-tá b -đ i

Trung-tá Nguy n Văn Long

Tác Giả: Lê Xuân Nhu n

Thứ Sáu, 01 Tháng 5 Năm 2009 23:55

B c-Vi t, nguyên Tr ng Ti u Ban Thanh Tra & Xét Khi u T  thu c Trung  ng C c Miền Nam - t ng-th -k c  a m t t -ch c đ o-chính quân-s  đ -đ nh hành-đ ng vào đêm 24 r ng ngày N -En năm 1979 nh ng b t-thành nên b  b t cùng với m t s  t ng+t  và cán-bộ cao-cấp khác - xác-nhận r ng g i đ  có tr ng th y b c  nh ch p c nh trung-t  Nguy n Văn Long m c c nh-ph c ch nh-t  n m ch t tr c m t t ng-đ i Chiến-Sĩ Quốc-Gia phía tr c tr -s  Quốc-H i Việt-Nam C ng-H a, in trên bìa tr c c a m t t p-ch  Hoa-Kỳ, trong kho sách+b o ngoài-qu c mà Vi t-C ng   m t s  c p cao đ  s u-t m đ  nghiên-cứu nh ng g i có liên-quan đ n Việt-Nam.

Th  là t  đ  không nh ng t i ngu i t i s u mà trái  i còn c m th y lòng mình vui th a cho anh Long. B o M  mà đ  đ ng lên thì kh p th -gi i đ u bi t. Anh, cùng với nh ng v  anh-hùng tu n-qu c khác trong bi n-c   ch-s  30-4-1975, đ  nói lên đ c hùng-h n và c -th  tinh-thần b t-khuất của dân-tộc Việt-Nam yêu chu ng T -Do tr c quy n-lực của c ng-s n b o-t n.

Thu   y, vào kho ng 1950,   Miền Trung có hai h -th ng an-ninh: m t bên là Pháp v i cơ-quan Su reté f d rale (Li m-Ph ng Li n-B ng) và Police franc,aise (C nh-S t Pháp), m t bên là Việt-Nam v i cơ-quan Công-An & C nh-S t Quốc-Gia. Anh Nguy n Văn Long t ng-s  bên Su reté F d rale (chính-tr ) của Pháp, trong s  vài ng i i ph -tr ch n i-  Th n-Kinh; còn t i thì bên C nh-S t (hình-s ) của Việt-Nam. T i kiêm c  vi c sáng-t c, ra b o, và đ ng k ch cho s -l m, và cho riêng mình.

Chúng t i th ng u ng c -ph    quán L c-S n, nh  hàng ở-thiên trên   đ i-  Tr n H ng-Đ o, quay  ng vào ch  Đ ng-B . Nhân-viên hai bên không  a g i nhau, nh ng g p m t m i cũng thành quen nhau.

Đ o  y, t i vi t cu n truy n “Trai Th i Lo n” ch ng Pháp xâm-l c và B o-Đ i b -nh n, nên b  b t giam; sau nh  phái-đo n của các nhân-sĩ Cao Văn T ng, Cao Văn Chi u, cùng với nh -b o Phạm Bá Nguyên và c  Giám-Đốc Thông-Tin Lê T o can-thiệp v i Th -Hi n Phan Văn Giáo, t i m i đ c tr  t -do. Ra tù, t -nh n t i đ c thi n-c m c a nhi u ng i h n.

M t hôm, anh Long tâm-s  v i t i: “T i ch ng Vi t-Minh nên   vào làm v i T y; nay t i đ  quyết s  th i đ  qua làm v i ng i mình”.

Anh ít nói, không văn-hoa,  i  n tuổi h n t i nhi u, mà đ  nói th ng v i t i nh  th  thì t i hi u

r ng anh đã đau-lòng kh  -tr i đ n ng n n o tr c th i-cu c b p-b nh c a n c nh . Trong thời-gian ch -đ i, anh Long đã nghe theo l i thuyết-phục c a t i, b  qua cho nhi u b n th  c a t i, th -đ  Nh t-Hi n, V n-S n PMT, Nh -Tr , v.v... m  Su ret  F d rale đ  đ nh b t giam. Li m-Ph ng Liên-Bang c a Ph p m  đ  b t ai th  ng i  y kh  v  đ c v n to n.

Sau đ , anh đ  chuy n qua Công-An Việt-Nam; v  V n-S n Phan M  Tr c c ng nh  Nh -Tr  B i Ch nh Th i th  vào S i-G n; k  thành k y-g i t n tuổi, ng i  n luật-s  t i-danh.

Sau khi gia-nhập vào đ ng h ng-ng  th ch-hợp đ  ph ng th  Ch nh-Nghĩa Quốc-Gia, tr i qua m y ch c n m tr i g n b  v i L c-L ng C nh-S t & Công-An Việt-Nam C ng-H a, anh Nguy n Văn Long t n-t y ph c-v , v  đ  n i tiếng l  m t trong s  nh ng c p ch -huy t ch-c c, c ng-tr c v  li m-khiết nh t trong Ngành.

T i v  l i Miền Trung đ m-tr ch Gi m-Đ c Ngành Đ c-C nh t i B  T -L nh C nh-L c V ng I vào ngày 26 th ng 9 năm 1973. T m g p l i c c b n cũ, thu c l a tuổi tr n t -tu n, đ  t ng gi  c c chức-v  Tr ng Ty Công-An, C nh-S t-Tr ng, Tr ng Ty CSQG tr  l n, t  th i B o-Đ i qua th i Đ -Nh t C ng-H a đến nay, m  hi n c n l i t i V ng n y, t i th y ch  c  6 ng i, trong đ  c  anh Nguy n Văn Long.

M t s  ch a c  ch c-v  t ng-x ng th i t i n ng l n hoặc h p-th c-h a cho l m Phó Giám-Đốc, Ch nh-S . Anh Long th  đ  l  m t Ch nh-S  n m S  T -Ph p r i, n n t i không gi p g i v  ch c-v  m  ch  gi p v  công-v  m  th i; nh ng tin-t c v  h nh-s  m  t i c  đ c, thay v  x p b  th i t i chuy n qua cho anh. Tuy nhiên, đ p l i, ch nh anh gi p t i nhi u h n, r t nhiều, c  trong công-t c c -th  h ng ngày l n v  ph ng-di n tinh-thần.

Anh Long t -nguy n l m th m nhi m-v  ch nh-tr  - di t-C ng - ngoài ph n-v  ch nh c a anh l  truy l ng k  ph m-ph p v  m t h nh. L  m t tay c  trong gi i t nh-b o cũ, anh đ  nh n l m công-t c s u-t m v  h nh-ph m m  thu-th p th m tin-t c v  quốc-ph m, v  đ  cung-cấp cho Ngành Đ c-C nh c a t i nhi u manh-m i v  c ng-s n n m v ng. Theo anh quan-niệm, đ  l  C nh-S t Quốc-Gia, v i ch c-năng an-ninh trật-tự, th  ph i g p ph n tr c-tiếp hoặc gi n-tiếp vào l nh-v c t nh-b o, đ  ph t-hi n v  lo i-tr  c ng-s n - m  trong giai-đ n hi n-t i th  đ i-t ng Vi t-C ng ph i l   u-ti n h ng đ u - đ  b o-v  v  duy-tr  an-ninh... trật-tự chung. Anh không th  ch  t  b ng l ng v i ph n-s  ti u-tr  t i-ph m x -h i, m  phải tham-gia ph n n o, trong kh -n ng mình, vào tr ch-nhi m thanh-tr ng gi c loạn đ  gi  n c v  c u d n.

Qua thái-đ ng và hành-đ ng chính-đáng của mình, trung-tá Nguy n Văn Long đã mặc-nhiên g i m t thông-điệp, m t t i nh n-nhe tâm-huyết, đ n nh ng anh+ch +em đ ng-nghiệp nào mà vì lý-do nào đó đã t  cho mình là Cảnh-Sát S c-Ph c thì không đ nh-d p gì v  tình-báo, nh t là C ng-T c Miền Nam và C ng-S n B c-Vi t X m-L ng.

Trung-Tâm Hu n-Luy n Tình-Báo c a t i n m trên bãi bi n S n-Ch , tu t bên kia b  H n-Giang. L n nào khai-gi ng hoặc b -gi ng Kh a nào Nhà-Tr ng cũng đ u có m i các c p ch -huy c Đ c-C nh L n S c-Ph c đ n đ . V  sau, t i b  b t ti c m n-kh a, ch m đ t tình-trạng b t các h c-viên g p ti n. Không còn ti c-t ng, thì ph n l n quan-kh ch ng t v ng-lai, vi n c  b n việc và đ ng qu  xa; nh ng anh Long v n tiếp-t c đ n đ  - anh n i - đ  y m-tr  tinh-thần chung.

V  m t t -ph p, trung-tá Nguy n Văn Long đã th c-hiện đ ng kh u-hi u “ph p b t v  thân”. Ngay đ i v i chính đ ng-nghiệp, b t-c  nh n-viên Cảnh-Sát nào mà ph m t i hình-s  là anh truy-t  ra T a th ng tay - anh n i - đ  l nh-mình-h a n i-b , và n u g ng th ng-t n luật-pháp cho ng i d n. B i th , anh b  nhi u ng i g i b ng cái tên “Long Lý”, ý n i anh ch  bi t chi u-lý ch  không v -t nh.

Sau Hiệp-Định Paris 1973, tình-hình x -h i Miền Nam th t l  r i-ren. Bên ngoài thì C ng-S n B c-Vi t công-khai  - t đ  thêm qu n và chi n-c , vũ-kh i vào t n-c ng ta; bên trong thì các t -ch c x ng-danh đ i-l p và l i-d ng t -do qu -kh ch, tiếp tay với các ph n-t  n m v ng, ngày càng gia-t ng m c-độ và c ng-đ  gây h n-loạn tr t-t  và làm suy-thoái tinh-thần các l c-l ng Quốc-Gia. V  m t chính-tr , CSQG v a ph i đ i-ph  với các b -ph n Đ ng, M t-Tr n, Nhà-N c và Nh n-D n c a CSXL và “Vi t-C ng”, v a ph i ch ng-đ  các ph n-t , phe nhóm ch -b i và n i- ng cho k  th .

V  m t t -đoan x -h i, ung nh t tràn lan kh p n i. Riêng v  n n đ ch nh ng-nhi u tham-lam, công-t c đ ng-đ u đã g p qu  nhi u kh -kh n. H u nh  k  nào làm b y cũng đ u n p đ i danh-nghĩa của m t chính-đ ng, tìm s  che-ch  c a m t đ n-th  hay m t s  c p l nh-đ o nào đó trong Chính-Quyền. Đ ng vào h , dù h  là k  ph m-ph p, c  th  là t  r c l y tai-h a vào mình. Th  mà anh Long đã d m xúc-tiến đ i-u-tra, l p h -s  truy-t  nhi u nh n-v t đ ng s . Nhi u v  l m. Và v  mà t i thích nhất là v  “ti n tr -c p d n Qu ng-Tr  t -n n”. Đ i-kh i nh  sau:

Đầu năm 1975, đ ng-b o t  t nh Qu ng-Tr  b t đ u di-t n. Chính-Quyền Trung- ng t -ch c đ n tiếp và c u-tr  h  t i Tr i T m-C  Đ -N ng. Trên th c-t , c  ng i đã vào, c  ng i v n

c n    i ngoài kia. Do   , c  m t t -ch c quy-mô  ng ra  p h -s  ma    nh  c m n c u-tr  di-t n nhi u h n b i-ph n: ti n m t, th c-ph m, thu c-men,  o+qu n, gi ng+m ng ch n+ch u, xi-măng, t n, v.v..., c p cho c   ng-b o   Tr i  n  ng-b o v n c n   T nh cũ mà   c ch ng-nh n      nh  p Tr i T m-C , do  n-s ch c a B  X -H i đai-th . Th m ch , h  c n  p th m h -s  theo di n t -n n,  nh cho  ng-b o  i-c  t  c c x  b t-an v  "x i- u"  n  nh-c  t i c c x  an-ninh,    nh th m lo i tr -c p n y v n  p- ng chung cho b t-c  v ng qu   o. Ch a th a, h  c n ch ng-nh n cho c ng nh ng  ng-b o  y    ng  n-c  c a Vi t-C ng   v ng  ch ki m-soát, nay b  k  th  v i Quốc-Gia,   h ng c c khoản tr -c p lo i này do B  Chi u-H i cung-cấp  nh-k , v.v... Ngoài ra, ng i  i d n di-t n c ng b  l i-cu n vào t nh-tr ng h n-t p chung b n ngoài Tr i,  n- n giữa h p-ph p v  b t-h p-ph p. M t s  tr  thành nh n-viên Ch ng-Tr nh  o Xanh, do m t t -ch c x -h i Hoa-K  t i-tr , cung-cấp vi c làm cho ng i lao- ng th t-nghiệp. M t s  c ng   h i-viên H i C u-Ch n-Binh v  D n-Ph , quy-t  l nh cũ  u t  th i Ph p-thu c, th i Nh t chi m, th i không-Ph p, th i B o- i, v  n n-nh n c c v  tai-n n  u-th ng,  u- , h y-ho i th n-th , t n-t t b m-sinh, v n v n, nh ng c ng   c  p h -s  v   nh  u  u t  m t t -ch c nh n- o Hoa-K  nh ng m n viên-tr  ti n m t, th c-ph m, thu c-men,   d ng, v.v... H n n a, m t s  gi -danh   Th ng-Ph -Binh, c ng-thu "h i ch t" t i c c h ng qu n, b n xe. Ph nh-phui v  n y l i ra v  kia. T m  i, m t ng i    nh nhi u tr -c p v i nhi u t -cách trong nhiều ho n-cảnh khác nhau; nh ng ch   nh   c m t  t, c n th i n p vào t i riêng của b n gian+th m.

V   n    m ch n- ng  -lu n, v  d nh  n nhi u c p+ch c thu c nhi u gi i,  ng nh, t  c p T , To n, Kh m, Th n, X , Ph ng,  n  n Qu n, T nh, vào th u S i-G n,   nh ng ph n-t  ch ng-nh n  o, ch p-thu n b a, do   ,   ph -ph m c ng-qu  v  ph -ho i ch nh-s ch c a Trung- ng.

Trong việc m c-n i  u m i, nu i- ng  ng  ng  y,  m l c nh n-viên  c-C nh ph i giao-t p v i nh ng k  b t- ng. B i th ,   c  m t s  Tr ng M i b  tr ng-ph t oan, v  phía H nh-C nh nghi    ng-l a hay    u. Sau khi c  th m b -ph n An-Ninh C nh-L c,  c-C nh c ng g p nhi u kh -kh n h n,  n n i T -L nh  c-C nh Trung- ng h i    i-t  Nguy n M u   ph i  n tiếng ph n- i công-khai tr c m t  i-h i to n-quốc, do T ng Gi m- c ch -t a, nh ng ch a ng -ng  ra sao.

V i t i, anh Long   ch u nh ng-b : n u g p nh n-viên  c-C nh li n-can  n c c v  h nh, anh   t y t i x t tr c,   tr nh oan- c, tr -ng i cho c ng-t c ch m.  y   nh  anh hi u r  ph ng-th c t nh-b o v   t nhu-cầu ch ng C ng  n h ng  u-t i n.     quyết- nh linh- ng duy-nhất trong c ng-v  Ch nh S  Ph p-C nh c a anh Long.

K -ni m  m n t nh t trong  i t i v  anh Long   v  rút lui ra kh i  a-N ng, thành-l y cu i

Trung-tá Nguyễn Văn Long

Tác Giả: Lê Xuân Nhu

Thứ Sáu, 01 Tháng 5 Năm 2009 23:55

cùng c&a Quân-Khu I Vi&t-Nam C&ng-Hòa.

Lúc &y vào kho&ng 10 gi& t&i ngày 28-3-1975.

Trên máy vô-tuy&n truy&n-tin thu&c h& C&nh-Sát S&c-Ph&c n&i-thành Đà-N&ng, tôi nghe m&t đài g&i đài trung-&ng, nh&ng không có ai tr& r&i. Lát sau, có m&t đài khác c&t ti&ng: “Đ&ng g&i vô-ích, b&n chúng ch&y h&t c& r&i!” Tôi bèn h&i đài h&i n&y, thì đ&c báo-cáo là có nhi&u ng&i &i ăn m&c l&n-x&n, vũ-khí c&m tay, đang nép hai bên l& đ&ng t& h&ng Hòa-C&ng ti&n vào.

Tôi dùng làn sóng c&a h& Đ&c-C&nh ra l&nh cho S& Tác-V& Vùng và S& Đ&c-C&nh s&-t&i đ&i-phó, đ&ng-th&i g&i máy đ&i-n-tho&i cho đ&i-tá Nguyễn Xuân L&c, T&-L&nh C&nh-L&c Vùng I, lúc &y đang cùng có m&t v&i các Chánh-S& Vùng và m&t s& Ch&-Huy C&nh-L&c T&nh t&p-trung t&i đây.

Lát sau, anh Long đ&n ng&i t&i phòng truy&n-tin c&a Ngành Đ&c-C&nh Vùng - n&i đây có máy âm-tho&i c&a c& 2 h& n&i+chìm đ&a-ph&ng l&n h& toàn-qu&c, và máy đ&i-n-tho&i b&u-đ&n, đ&i-n-tho&i quân-s& - cách d&m m&i phút l&i g&i h&i tôi tình-hình th& nào.

Vì máy quá b&n, tôi khuyên anh vào phòng-gi&y c&a đ&i-tá L&c đ& cùng theo-dõi đ&i-n-bi&n tình-hình chung.

Kho&ng sau 11 gi& đêm, t& đài Đ&c-C&nh Vùng I trung-tá Long g&i tôi. L&n n&y tôi nghe gi&ng anh run lên, l&i-l& tr&nh-tr&ng khác th&ng: “Tôi xin m&i ông Ph&-Tá đ&n ngay đ& t&-ch&c phòng-tuy&n và ch&-huy đ&i-ngũ t&-th& cùng v&i anh+em chúng tôi!” (T&-th& là l&i cam-k&t c&a trung-t&ng Ngô Quang Tr&ng đ&c trên Đài Phát-Thanh Đà-N&ng su&t chi&u hôm nay).

Tôi h&i v& đ&i-tá L&c thì anh đáp g&n v&i gi&ng b&c-t&c và chán-ch&ng: “Các ngài đào-ngũ h&t r&i!”

Anh Long k& l&i v&i tôi là anh đ&c l&nh, cùng v&i m&i ng&i có m&t t&i tr&-s& Vùng - Chánh-S&

các Sĩ, Chá-Huy cáa mát sĩ Tánh, có cá máy viên đái-tá quân-đái - theo đái-tá Lác xuáng bán Giang-Cánh, lên tàu Giang-Cánh, rời bán háng ra bián Đông.

Anh hái đi đâu thì đái-tá Lác trá lái: “Chúng ta đi-tán vào Nam!” Anh tháy máu uát xông lên đánh đáu, la lên: “Giác cháa tán-công, thuác-viên ván còn ở lái, mà cáp chá-huy đã lên-lát bá đi nhá thá này là hán!” Lác cá giái-thích: “Bá Tá-Lánh Quân-Đoàn đã rút đi rồi. Trong tình-huáng này chúng ta đành phái phá lòng anh+em mà thôi!” Long bán rút súng, nhìn tháng vào mát táng ngái vái vá khinh tháng, và báo tàu ghé vào bá cho anh trá lui.

Và anh đã vá trá-sá, đá cùng chián-đáu, sáng chát có nhau vái anh+em.

Tôi tin-táng và kính-phác anh Long vô cùng; nháng tôi tháy rõ là náu đán sá thì sá đánh kát đá đó, khó lòng điáu-đáng hoát-đáng bên ngoài, nên nói là tôi bán háp. Anh xin mán tôi mát máy vô-tuyán cám tay, và đòi đán háp vái tôi.

Tôi kéo thiáu-tá Ngô Phi Đám, Chánh Sĩ Tác-Vá, ra xe. Đán bán Bách-Đáng quá tháy xe Jeep xanh+tráng và ô-liu bá đáu nghênh-ngang; gái máy vô-tuyán trên há Sác-Phác đán đái-tá Lác sĩ, ở nhà, không ai trá lái; tôi bán chá-thá Trung-Tâm Hành-Quân Đác-Cánh báo-cáo sá-viác lên Trung-áng.

Anh Long đã đán nhà tôi, hái tôi ở đâu, tôi đáp là đán Đác-Khu, nháng tôi đán Bá Tá-Lánh Quân-Đoàn; nái đây váng hoe. Anh hái, tôi đáp là vào phi-tráng, nháng tôi đán Sĩ An-Ninh Quân-Đái; nái đây cũng cháng còn ai. Anh không gáp tôi, lái hái; và tôi lái đái, tránh anh. Cá thá mà tôi đán kháp các nái ván là chá đáa cho niám tin cáa dân-nhân.

Đán sau náa đêm thì cá thành-phá đá đán qua cáu Tránh Minh Thá đá qua bán cáng, bãi bián Quán III, đá mong cháy vào Sài-Gòn. Tôi cùng Tác-Vá, Thám-Sát Đác-Biát, quan-sát xong tình-hình bên đó, len lách trá vá thì thoáng đái ánh đèn pha tháy rõ hình-dáng cáa anh, mác cánh-chián-phác, gác kháu M-16 ngang đái, mát-mày đá gay, tác uát nháng đáy cáng-ngáh, lái xe vát qua.

Đó là hình-ánh cuái cùng cáa trung-tá Nguyễn Văn Long, mãi mãi hán sâu trong ký-ác tôi.

Gần sáng, ngày 29-3-1975, Vị t-Công pháo-kích h i-công, phi-trong. M sáng, đ c-công t h công Núi Non-N c b t đ u t n-công vào. Đ n tr a, tôi g i máy v cho đ i-úy Nguyễn Văn Tuyên, Chánh S Nghiên+K, lúc đó còn ng i t i ch , ra l nh gi i-tán Trung-Tâm Hành-Quân c a Đ c-C nh Vùng I, là b -ph n sau r t c a Chính- Quy n VNCH còn ho t-đ ng đ n phút cu i cùng, và cho phép thu c-viên t tìm ph ng-ti n thoát thân. X chi u, tôi m i ki m đ c chi c thúng, r i b , li u-lính tr c các làn đ n pháo-kích c a đ ch và tr c-x c a chính b n mình.

Và tôi không còn g p i anh Long.

Cái ch t c a trung-tá C nh-Sát Nguyễn Văn Long làm tôi suy-nghĩ r t nhi u.

Anh đã ph c-v d i nhi u ch -đ khác nhau, đ m-trách công-tác i nhi u lĩnh-v c khác nhau, nh ng v n gi mình trung-chính khi t-liêm. Anh tuy l n tu i nh ng v n tr -trung trong i s ng và trong công vi c, không b l a tr sau này v t qua. Trong lúc n c nhà đang b c ng-s n xâm-lãng, anh ý-th c đ c chúng là k thù s m t c a toàn-dân, s -nghi p ch ng C ng ph i là u-tiên s m t c a m i ng i yêu quý T -Do, nên anh ph i góp ph n vào. Thành-qu ch ng C ng c a CSQG nói chung, là đã có lúc h đ c nhi u tên c ng-t c h n c con s chúng b thi t-h i trên chi n-tr ng, do đó, anh t nh n lãnh vào b n-thân mình m t ph n trách-nhi m đ i v i đ i-ph ng v nh ng t n-th t mà chúng h ng ch u n ng-n ; nh ng trên t t c là s s p đ th m-kh c c a Vi t-Nam C ng-Hòa, mà đ i v i T -Qu c, Dân-T c, L ch-S , và Th -Gi i, thì cái trách-nhi m vô cùng l n-lao y nh t-đ nh là c a m i ng i, trong đó có anh; nên anh t x - cũng nh các anh-hùng Nguyễn Khoa Nam, Phạm Văn Phú, Lê Văn H ng, Lê Nguyên V , Trần Văn Hai, H Ng c C n, vân vân - đ t i v i Ti n- Nhân và Qu c-Dân, và đ nói lên tinh-th n b t-khu t c a ng i chi n-sĩ T -Do, không ch u h mình đ u-hàng k thù.

Cái ch t c a anh Long làm tôi hãnh-di n vô cùng. Tuy ng i ch t không mong đ c đ i nh c đ n, nh ng b n-ph n c a ng i s ng là ph i phát-huy nh ng t m g ng trí-dũng ng i sáng y, đ nh đó mà mình tin-t ng và ph n-kh i ti p-t c lo toan s -nghi p chung.

Bây gi , đ i v i toàn-dân, Nguyễn Văn Long không còn là m t trung-tá, là m t Chánh-S T -Pháp, là m t viên-ch c An-Ninh, là nh ng gì gì khác n a... mà anh đã là và v n còn là đ i-di n cho b t-c chi n-h u u-tú nào, không phân-bi t c p/b c, ch c-v , ngành/ngh , hình-s hay ph n-gián, phái m nh hay phái đ p; mà anh đã vinh-quang đi vào L ch-S v i

Trung-tá Nguy n Văn Long

T c Gi i: Lê Xuân Nhu n

Th ng S u, 01 Th ng 5 N m 2009 23:55

t -cách m t anh-h ng c a D n-T c Việt-Nam n i chung v  L c-L ng C nh-S t Quốc-Gia n i riêng.